

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 Rs 190615 18 Rev
Sarajevo, 24.12.2018. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Amire Sadović, kao predsjednica vijeća, Emine Hulusija i dr.sc. Danice Šain, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja J.Z. iz I. ... zastupan po U. ...., punomoćnik T.Z., advokat iz S., protiv tuženih BHRT RTV BiH, N.D. iz S., E.G. iz S., E.J. iz S. i Dž.D. iz S., svi na adresi ..., zastupani po punomoćniku K.M., advokatu iz S., radi diskriminacije/mobing, v.sp. 20.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 190615 13 Rsž od 21.06.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 24.12.2018. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Revizija se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 190615 11 Rs od 18.10.2013. godine, stavom I izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se utvrdi da su tuženi izvršili mobing nad tužiteljem jer su poduzimanjem radnji nefizičkog uzneniravanja na njegovom radnom mjestu, ponavljanim u dužem vremenskom periodu i sa izrazito ponižavajućim efektima, direktno ugrozili njegovo fizičko stanje i doveli do degradacije radnih uslova i njegovog radno/profesionalnog statusa, te im se nalaže da prestanu sa mobingom i omoguće tužitelju da se koriste pravom na jednako postupanje u toku rada i u vezi sa radom tako što će preduzeti radnje na uspostavljanju radnog statusa u skladu sa Pravilnikom I-tuženog, kao i da mu solidarno nadoknade nematerijalnu štetu uzrokovanoj diskriminacionim ponašanjem/mobingom, u iznosu od 20.000,00 KM, sa zakonskim zateznim kamatama od dana podnošenja tužbe, a sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Stavom II izreke obavezan je tužitelj da tuženom na ime troškova postupka isplati iznos od 2.509,30 KM, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok su sa preostalom dijelom potraživanja troškova postupka tuženi odbijeni.

Drugostepenim rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 190615 13 Rsž od 21.06.2018. godine žalba tužitelja je odbačena kao neblagovremena.

Protiv drugostepenog rješenja tužitelj je blagovremeno izjavio reviziju zbog povrede odredaba parničnog postupka, sa prijedlogom da se revizija usvoji, drugostepeno rješenje ukine i predmet vrati na ponovno postupanje drugom vijeću drugostepenog suda.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Prema odredbi člana 254. stav 1. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu: ZPP-a), koji se u ovom predmetu primjenjuje na osnovu odredbe člana 106. stav 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku², stranke mogu izjaviti reviziju protiv drugostepenog rješenja kojim je postupak pravomoćno završen. Stavom 3. navedene odredbe revizija je uvijek dopuštena protiv rješenja drugostepenog suda kojim se podnesena žalba odbacuje, odnosno kojim se potvrđuje rješenje prvostepenog suda o odbacivanju revizije. Na temelju odredbe člana 13. stav 2. Zakona o zabrani diskriminacije³ u postupcima propisanim u članu 12. ovog zakona uvijek je dozvoljena revizija.

Ispitujući pobijano rješenje kojim je žalba odbačena kao neblagovremena saglasno odredbama člana 422. u vezi sa članom 225. stav. 1. ZPP revizijski sud je utvrdio da u postupku pred drugostepenim sudom nije učinjena povreda odredaba parničnog postupka.

Odredbom člana 12. stav 3. Zakonu o zabrani diskriminacije BIH, regulisano je da o tužbama iz stava 1. ovog člana odlučuje nadležni sud primjenjujući odredbe Zakona o parničnom postupku koje se primjenjuju u Bosni i Hercegovini, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Odredbom člana 13. istog zakona regulisana je nadležnost, rokovi za podnošenje tužbe, dozvoljenost revizije i rok za podnošenje revizije, te izvršenje, mogućnost da sud odluci da žalba ne zadržava izvršenje ili određuje kraći rok za ispunjenje radnje koja je naložena tuženom, a da pri tome nije posebno normiran rok za žalbu.

Mobing kao jedan od oblika diskriminacije prema članu 4. stav 3. navednog zakona definira se kao oblik nefizičkog uzneniranja na radnom mjestu, koji podrazumijeva ponavljanje radnji koje imaju ponižavajući efekat na žrtvu čija je svrha ili posljedica degradacija radnih uvjeta ili profesionalnog statusa zaposlenog, pa po stanovištu ovog suda radi se o sporu iz radnih odnosa za koji su u Zakonu o parničnom postupku propisane posebne procesno-pravne odredbe, uključujući i odredbe o roku za žalbu.

Dakle, spor između zaposlenika i poslodavca u pogledu ostvarivanja sudske zaštite zbog mobinga, predstavlja u procesnom smislu parnicu iz radnih odnosa, u kojoj rok za podnošenje žalbe na presudu odnosno rješenje je 15 dana. (pravni stav VS FBiH donijet na sjednici Građanskog odjeljenja dana 18.12.2018. godine).

Prema tome, kako je tužitelj prvostepenu presudu primio dana 25.10.2013.godine i žalba izjavio dana 23.11.2013. godine, pravilno je odlučio drugostepeni sud kada je predmetnu

---

¹ "Službene novine FBiH", broj 53/03, 73/05 i 19/06

² "Službene novine FBiH", broj 98/15

³ "Službeni glasnik BiH", broj 59/09, 66/16

žalbu odbacio kao neblagovremenu saglasno odredbama člana 422. u vezi sa članom 225. stav. 1. ZPP, budući je izjavljena mimo zakonom propisanog roka.

Na osnovu izloženog odlučeno je kao u izreci ovog rješenja i revizija je odbijena primjenom odredbi člana 248. u vezi sa članom 254. ZPP.

Predsjednica vijeća
Amira Sadović, s.r.